

Ο ΥΠΝΩΤΙΣΤΗΣ

τῷ φιλιτάῳ μοι κ.
N. Ἀναστασοπούλῳ

ΤΟ βράδυ ἐκεῖνο ὁ Ζαννῖκος ὅταν εἶδεν ὅτι ἡ συντροφία ἤρχισε νὰ νυστάζει, καὶ ὅτι τὰ ξεθωριασμένα καλαμπούρια του δὲν εἶχαν πολλήν πέρασιν, τότε μία φωτεινὴ ἔμπνευσις ... Ἀλλὰ pardons, νὰ σᾶς παρουσιάσω πρῶτα αὐτὸν τὸν χαριέστατον ἥρωα τῆς συντροφιάς...

[Νέος ὅπως πρέπει· εὖ ἠγμένος· ἐμφανιζόμενος τὸ βράδυ εἰς τὰ σαλόνια καὶ τὸ πρωὶ εἰς τὰ «κοινωνικὰ διάφορα» τῶν Ἐφημερίδων. Ὀλίγον λόγιος, ὀλίγον μουσικός, ὀλίγον τελειόφοιτος, ὀλίγον καλαμπουριστής, ὀλίγον ποιητής, ὀλίγον ... ἀπ' ὅλα! Κάνει λογοπαίγνια, στίχους, χρέη, δάνεια, ὑποκλίσεις, πειράματα ὑπνωτισμοῦ, σκανδαλάκια, ἐρωτοτροπίας, γλυκὰ μάτια, συζητήσεις, ὅ,τι θέλετε. Ἐπαινεῖ τὴν οἰκοδέσποιναν· θωπεύει τὸ κυνάριον τῆς, κάποτε καὶ τὴν θαλαμηπόλον τῆς· κολακεύει τὴν μαγείρισσαν· δίδει συμβουλὰς καὶ εἰς τὸν ρευματιῶντα σύζυγον. Καί... κλείει ἡ παρένθεσις.]

Ἀλλὰ τὸ βράδυ ἐκεῖνο εἶχαν κλείσει καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων ἀπὸ τὴν νύσταν. Ἐξαφνα ὁ Ζαννῖκος παρεμβαίνει σοβαρῶς :

— Θέλετε, λοιπόν, νὰ σᾶς κάμω τὸ πρῶτον πείραγμα τοῦ ὑπνωτισμοῦ; Στοιχηματίζω νὰ σᾶς ἀποκοιμίσω ὅλους ἀπόψε ...

— Καλέ, ἀστείζεσθε; Τί νὰ μᾶς ἀποκοιμίσετε, ποῦ ἐμεῖς εἴμεθα τόση ὥρα μισοκοιμισμένοι! τὸν διέκοψεν ἡ πονηρὰ δεσποινίς, ἡ ὁποία τοῦ ἔμπαινε συχνὰ ἔς τὴ μύτη.

— Ναί· ἀλλὰ ἐγὼ θὰ σᾶς ἀποκοιμίσω ἐπιστημονικῶς!... Θὰ σᾶς βυθίσω διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς τεχνητὸν ὕπνον!... Διὰ τῆς suggestion θὰ ...

Καὶ ἤρχισε νὰ περιγράφῃ τὰ καταπληκτικὰ φαινόμενα τοῦ ὑπνωτισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἔτυχε νὰ διαβάσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ...

— Πολὺ καλὰ! ἐμπρὸς λοιπόν! ἄς ἰδοῦμε καὶ τὸ θαῦμα αὐτό.

* *
*

Ἐχάθησαν ὅλοι εἰς προσοχὴν. Ἡ οἰκοδέσποινα, ὀλίγον ὑστερικὴ, ἤρχισε νὰ τρέμη ἀπὸ συγκίνησιν. ὦ! αὐτὴ ἐξάπαντας θὰ ὑπνωτιζετο πρὶν ἔλθῃ ἡ σειρά τῆς.

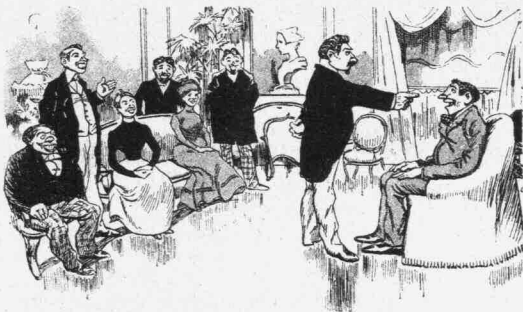
Ὁ Ζαννῖκος ἔκαμεν ἀρχὴν ἀπὸ τὸν οἰκοδεσπότην, τὸν κ. Καλογρέζον, ἐπὶ τὸ τιμητικώτερον, ἀν καὶ ἡ πονηρὰ δεσποινὶς τοῦ ζαναμπῆκε στὸ ρουθούνι :

— Καὶ τί ἀξίαν καὶ τί γούστο ἔχει, παρακαλῶ, νὰ ὑπνωτίσῃ κανεὶς ἓνα ὑποκειμένον... ῥοχαλίζον ἐκ τῶν προτέρων ;

— Ἔχετε δίκαιον ἔπρεπε ν' ἀρχίσω ἀπὸ σᾶς ποῦ εἴσθε ... ἔξυπνη ! ἐκαλαμπούρισε ὁ ἀνηλεὴς εὐφυολόγος κ. Ζαννῖκος. Ἄλλὰ τὸ εὐφυολόγημα ἐζητησίθη μεταξὺ τῶν χασμημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπετρούγιζον εἰς τὴν αἴθουσαν.

Περίεργον ὁμως ! Αὐτὸς ὁ ὑπνωτισμὸς, ἀδελφέ, ἔχει τρομερὰ μυστήρια. Ἰδοὺ τῶρα ἄλλη ἀνέλπιστος ἀνακάλυψις !

Ἡ συντροφιά, ἀντὶ νὰ ὑπνωτισθῇ, ἐξ ἐναντίας ἤρχισε νὰ φαιδρύνεται, νὰ ξενυστάζῃ, νὰ ζωηρεύῃ. "ὦ, διάβολε ! "Ολοι ξεκαρδίζονται

ἔς τὰ γέλοια. Ποῦ νὰ τοὺς πιάσῃ τώρα ὑπνωτισμὸς καὶ suggestion καὶ κουρουφέξαλα. Καὶ τὰ ἐπιπλα αὐτὰ σὰν νὰ τοῦ ἐχασκογελοῦσαν. Τοῦλάχιστον, ὅπως ἐφάνη καὶ εἰς τὸν ἴδιον τὸν κ. Ζαννῖκον, ἡ μακμαρίνη ἐπὶ τῆς κονσόλας προτομῇ, ἡ πάντοτε ἀπαθῆς καὶ ἀκίνητος εἰς τὰς καθεβραδυνάς εὐφυολογίας του, ἦτο καὶ αὐτὴ ἀκόμη, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ξεκαρδισμένη στὰ γέλοια !

— Καλὲ δὲν βαρύνεσθε, κύριε Ζαννῖκο ἔσπευσε νὰ τὸν παρηγορήσῃ ἡ πονηρὰ δεσποινὶς, μισολιποθυμισμένη στὰ γέλοια. Ἀφήστε γι' ἄλλους τὸν ὑπνωτισμὸ. Δὲν εἶνε τὸ φόρτε σας. Σεῖς ἔχετε ἄλλο τὰ ἀλά ν... ἀντίθετον...

— Δηλαδή ; ἠρώτησεν ὁ αὐτοσχεδὸς ὑπνωτιστής.

— Νὰ ; σεῖς ἔξαφνα ἔχετε τὸ τὰ ἀλά ν, νὰ κίμνετε τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν. Ἐὰν λόγου χάριν ἀπεφασίζατε νὰ ἐπιδοθῆτε εἰς τὴν ἀπαγγελίαν κωμικῶν μονολόγων !.. θὰ εἴσθε ἀμίμητος ! ! Μὴ παρεξηγῆτε τὴν ἰδιοφυίαν σας ...

* *

— Δὲν ἔχει ἄδικον, ἐσκέφθη ὁ κ. Ζαννῖκος ἀπερχόμενος.

Τὸ ἄλλο βράδυ εὔρε τὴν συντροφιά ζωηράν καὶ εὐθυμον. Οἱ οὖν ἐγελοῦσαν ἀκόμη ...

— Αἱ! ἀπόψε, δεσποινίς, θὰ σᾶς ἀπαγγείλω ἓνα κωμικὸν

μονόλογον θαυμάσιον, ποῦ θὰ ξεραθῆτε ὅλοι στὰ γέλια!..

— Χάχ, ἄ, ἄ, ἄ ἄ!
Τὸ ξέρω κ' ἐγώ! Τώρα ποῦ μᾶς κρατάει ἀπὸ χθές τὸ νευρικό γέ-

λιο τοῦ ὑπνωτισμοῦ! ... Βρίσκετε τὸ ἔδαφος ἐλεύθερον ...

Ἐν τούτοις ἀπεφασίσθη νὰ τὸν ἀπαγγείλῃ. Ἐβαλε, ὁ κακόμοιρος, ὅλα τὰ δυνατὰ του διὰ νὰ μὴ διαφεύσῃ τὸ τ α λ ἄ ν ποῦ τοῦ ἀνεκάλυψεν ἡ ἀξιέραστος δεσποινίς ...

Ἄλλὰ τὰ χάχανα ἤρχισαν νὰ ὀλιγοστεύουν βαθμηδόν, καὶ μετ' ὀλίγον ἓνα γενικὸν χάσμημα κατέλαβεν ὅλους, σὰν νὰ ἤρχισε νὰ ἐπιδρᾷ τότε μόνον ὁ χθεσινός ... ὑπνωτισμός.

Ὅταν ἡ ἀπαγγελία τοῦ κωμικοῦ μονολόγου ἐτελείωσε καὶ ἡ συντροφιά ἀφυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου, ὁ Ζαννῆκος ἐξέφραζε τὴν ἐκπλήξιν του.

— Νὰ σᾶς πῶ, κύριε Ζαννῆκε, τοῦ λέγει ἡ πονηρὰ δεσποινίς. Ξέρετε τί ἀνεκάλυψα πάλι ἀπόψε;

— Τί;

— Πῶς πρέπει νὰ ξαναγυρίσετε πάλι 'ς τὰ πειράματα τοῦ ὑπνωτισμοῦ!

ΣΑΤΑΝΑΣ

Εἰς ἐρωτότροπον Ἄρσακειάδα

Τὸ βλέπω πῶς ξεσκόλισε καὶ ξέρεις γράμματα πολλὰ,
μικρά μου Ἄβροκόμη,
καὶ τὰ μοιράζεις σ' ὅποιον βρῆς καὶ ουστημένα καὶ ἀπλὰ
καὶ poste restante ἀκόμη!..

ΕΩΣΦΟΡΟΣ